

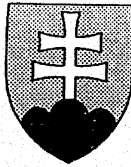

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť

dňa 11.02.2008

Najvyšší súd Slovenskej republiky

dňa 31.03.2008

Rada pre vysielanie a retransmisiu Kolárska 6, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
11-02-2008	
Podanie číslo: 609	Číslo opisu:
Prílohy/ky:	Vybavuje: PK

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členiek senátu JUDr. Tatiany Hanečkovej a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci navrhovateľky: **MARKÍZA – SLOVAKIA, spol. s r.o.**, Bratislavská 1/A, Bratislava, zastúpená advokátkou: Mgr. Zuzanou Zlámalovou, Trnavská č. 11, Bratislava, proti odporkyni: **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska č. 6, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne č. RP/44/2007 zo dňa 28.08.2007, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky **m e n í** napadnuté rozhodnutie odporkyne č. RP/44/2007 zo dňa 28.08.2007, v časti výroku I. o výške uloženej pokuty tak, že navrhovateľke **u k l a d á** podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu, určenú podľa § 67 ods. 3 písm. h/ zák. č. 308/2000 Z.z. vo výške 1 900 000 Sk.

Vo zvyšnej časti rozhodnutie odporkyne č. RP/44/2007 zo dňa 28.08.2007 **p o t v r d z u j e**.

Navrhovateľke sa právo na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Navrhovateľka sa opravným prostriedkom doručeným Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dňa 28.09.2007, domáhala postupom podľa § 250I a nasl. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) preskúmania rozhodnutia odporkyne č. RP/44/2007 zo dňa 28.08.2007, ktorým jej boli v konaní č. 365-PgO/O-1882/2005 uložené sankcie:

1. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 10.10.2005 o cca 19.45 hod. odvysielala program Big Brother Súboj – Nominácie, ktorý by mohol ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, za čo jej odporkyňa uložila podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zák. č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. h) zák. č. 308/2000 Z.z. vo výške 2 000 000 Sk.
2. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 zák.č. 308/2000 Z.z. tým, že navrhovateľka dňa 10.10.2005 o cca 19.45 hod. odvysielala program Big Brother Súboj – Nominácie, pri ktorom zaradení do vysielania nezohľadnila jeho vekovú vhodnosť pre maloletých, za čo jej odporkyňa uložila podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankciu – upozornenie na porušenie zákona.
3. Za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z. tým, že navrhovateľka dňa 10.10.2005 o cca 19.45 hod. navrhovateľka odvysielala program Big Brother Súboj – Nominácie, pri ktorom neuplatnila Jednotný systém označovania programov (JSO) v súlade s podmienkami, ktoré podľa ust. § 20 ods. 6 určila odporkyňa, za čo jej bola uložená podľa § 64 ods. 1 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankcia – pokuta určená podľa § 67 ods. 3 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 100 000 Sk.

Navrhovateľka v podanom opravnom prostriedku uviedla, že rada pochybila v správnom konaní v súvislosti s ukladaním sankcií v zmysle platnej legislatívy. V Slovenskej republike chýba procesný predpis, ktorý by upravoval zásady správneho trestania. Poukázala na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2SŽ 6/2006 zo dňa 18.04.2007, podľa ktorého uloženie troch samostatných sankcií za jeden a ten istý skutok (čin) aj za situácie, ak by ním boli porušené tri či viaceré povinnosti kvalifikované v troch či viacerých ustanoveniach zákona č. 308/2000 Z.z. (v danom prípade porušenie zákonných povinností upravených v § 20 ods. 3, § 20 ods. 4, § 20 ods. 5) je podľa názoru senátu, ktorý v predmetnej veci rozhodoval, v rozpore so zásadami správneho trestania vychádzajúcimi zo zásad ukladania trestov v trestnom konaní, keď sankcia sa ukladá za čin (protiprávne konanie), ktoré je v rozpore so zákonom. S uvedeným názorom sa navrhovateľka stotožnila v celom rozsahu, poukázala aj na článok 6 odporúčenia Výboru ministrov rady Európy R/91/1 o administratívnom trestaní zo dňa 13.02.1991 a uviedla, že v danom prípade bola uložená sankcia v maximálnej možnej výške, ktorá spolu s inou sankciou finančného charakteru dokonca presahuje maximálne zákonom stanovenú výšku v danej veci, pričom odôvodnenie rozhodnutia považuje navrhovateľka za nedostatočné a v tejto časti za nepreskúmateľné.

Navrhovateľka v doplnení opravného prostriedku zo dňa 31.12.2007 uviedla, že v danom prípade prišlo k uplynutiu tak subjektívnej ako aj objektívnej lehoty určenej

zákonom na vydanie rozhodnutia vo veci samej, teda uplynutím lehoty zaniklo aj oprávnenie odporkyne ako správneho orgánu na rozhodnutie vo veci samej.

S poukazom na uvedené navrhovateľka žiadala Najvyšší súd SR, aby preskúmané rozhodnutie rady č. RP/44/2007 zo dňa 28.08.2007v celom rozsahu zrušil. Zároveň si uplatnila na náhradu trovy konania.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k podanému opravnému prostriedku uviedla, že nesúhlasí s dôvodmi odvolania. Sankcie, ktoré boli v tomto prípade uložené v napadnutom rozhodnutí sú právnym následkom porušenia povinnosti ustanoveným v zákone č. 308/2000 Z.z., pričom obdobne ako v trestnom práve jedným konaním možno porušiť viacero povinností upravených v citovanom zákone. Za uvedené porušenie možno popri sebe uložiť viacero sankcií a preto napadnuté rozhodnutie nie je v rozpore so zásadami správneho trestania. Odporkyňa je názoru, že uloženie jednej sankcie (pokuty) by bolo v rozpore so zákonom č. 308/2000 Z.z., keďže ten za porušenie ustanovenej v § 20 ods. 4 uloženie sankcie – pokuty neumožňuje. V opačnom prípade by takéto rozhodnutie bolo v rozpore s citovaným zákonom a teda bolo by nezákonné. Odporkyňa poukázala na rozhodnutia najvyššieho súdu vo veciach 1SŽ/8/2006, 1SŽ/14/2006, kde senáty súdu zaujali rovnaký názor ako uvádza odporkyňa. Ukladanie viacerých sankcií za porušenie viacerých povinností podľa zákona č. 308/2000 Z.z. tak bolo potvrdené viacerými rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR.

Odporkyňa ďalej uviedla, že v tomto konaní boli dodržané lehoty na uloženie sankcie a to jednak objektívna ako aj subjektívna. Na základe uvedeného považuje argumentáciu navrhovateľky za účelovú. Je názoru, že v dostatočnej miere zistila skutkový stav veci, na ktorý správne aplikovala relevantné ustanovenie zákona, rozhodnutie nevykazuje formálne ani logické nedostatky, je riadne odôvodnené a vychádza zo skutkového stavu zisteného v zmysle ustanovení zákona č. 71/1967 Zb. a navrhovateľka nebola na svojich právach ukrátená rozhodnutím ani postupom správneho orgánu.

S poukazom na uvedené navrhla Najvyššiemu súdu SR, aby preskúmané rozhodnutie odporkyne č. RP/44/2007 zo dňa 28.08.2007 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd príslušný na rozhodnutie o opravnom prostriedku podľa § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. preskúmal vec v rozsahu námietok navrhovateľky obsiahnutých v podanom odvolaní a to na pojednávaní a v súlade s § 250q ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) dospel k záveru, že námietky navrhovateľky obsiahnuté v odvolaní sú čiastočne dôvodné.

Z obsahu pripojeného administratívneho spisu, ako aj z vyjadrení účastníkov konania vyplýva, že navrhovateľka odvysielala dňa 10.10.2005 o cca 19.45 hod. program Big Brother Súboj – Nominácie. Program bol označený piktogramom ako program nevhodný pre maloletých do 15 rokov. Program začal informáciami o nomináciách spomedzi súťažiacich a pokračoval ukážkami z predošlého dňa,

keď do vily nečakane zavítali dve osoby R. Stefanelli alias Nemec so svojou manželkou striptérkou Gabikou. Obsahom obrazového vizuálu boli detailné zábery na prsia a pozadie súťažiacej Karolíny ako aj na telo nahej Gabiky. Program pokračoval prestrihom na súťažiacich vo výrivke, ktorí sa zabávali. Nasledoval detailný záber na nahý zadok Gabiky, ktorá robila kotrmelce vo vode, ďalší na Nemca a Gabiku v sprche, kde boli nahí, objímajúc sa, pričom boli detailne snímané prsia menovanej. Následne program pokračoval nomináciami jednotlivých súťažiacich. Uvedené skutkové zistenia neboli medzi účastníkmi správneho konania sporné.

Dňa 08.11.2005 bola navrhovateľke rozhodnutím č. RP/256/2005 za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. uložená sankcia – pokuta vo výške 2 000 000 Sk, za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 4 citovaného zákona bola uložená sankcia – upozornenie na porušenie zákona, za porušenie povinnosti upravenej v § 20 ods. 5 zák.č. 308/2000 Z.z. sankcia – pokuta vo výške 100 000 Sk.

Navrhovateľka sa proti predmetnému rozhodnutiu odvolala na Najvyšší súd SR, ktorý rozsudkom sp.zn. 2SŽ/6/2006 zo dňa 11.06.2007 rozhodnutie rady zo dňa 08.11.2005 č. RP/256/2005 zrušil a vec vrátil rade na ďalšie konanie z dôvodu, že podľa názoru súdu je uloženie troch samostatných sankcií za jeden a ten istý skutok (čin) aj za predpokladu, ak by sa ním porušili tri či viaceré povinnosti kvalifikované v troch či viacerých ustanoveniach zákona č. 308/2000 Z.z., v rozpore so zásadami správneho trestania vychádzajúcimi so zásad ukladania trestov v trestnom konaní, pričom správny orgán bol pri opakovanom prejednávaní veci viazaný právnym názorom súdu.

Podľa § 20 ods. 3 zák. č. 308/2000 Z.z. programy alebo iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých, alebo narušiť ich duševné zdravie a emocionálny stav, sa nesmú vysielat' v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod.

Podľa § 20 ods. 4 citovaného zákona pri zaraďovaní jednotlivých programov do vysielania je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zohľadňovať vekovú vhodnosť programov a iných zložiek programovej služby pre maloletých.

Podľa § 20 ods. 5 citovaného zákona na základe klasifikácie programov podľa vekovej vhodnosti je vysielateľ televíznej programovej služby povinný zaviesť a uplatňovať jednotný systém označovania programov adresovaný rodičom a vychovávateľom maloletých, informujúci o vhodnosti programov pre vekové skupiny maloletých do 7, 12, 15 a 18 rokov.

Podľa § 20 ods. 6 zák.č. 308/2000 Z.z. jednotný systém označovania programov a podmienky jeho uplatňovania určí rada. Tento systém rada zverejní prostredníctvom svojej internetovej stránky, na svojej úradnej tabuli v mieste svojho sídla a doručí ho dotknutým vysielateľom.

Podľa § 64 ods. 1 citovaného zákona, v znení účinnom v čase odvysielania predmetného programu, za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu.

Podľa § 67 ods. 3 písm. h/ zák. č. 308/2000 Z.z., v znení účinnom v čase odvysielania predmetného programu, rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk, ak vysielala programy a iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod. (§ 20 ods. 3).

Podľa § 67 ods. 3 písm. d/ citovaného zákona, rada uloží pokutu vysielateľovi televíznej programovej služby od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk, ak nezabezpečil klasifikáciu a označenie programov (§ 20 ods. 5) alebo neuplatnil toto označenie v rámci ním vysielanej programovej služby.

Odporkyňa vychádzala v preskúvanom rozhodnutí z podrobného monitoringu programu a závery obsiahnuté v preskúvanom rozhodnutí zodpovedajú zásadám logického myslenia. Za porušenie povinnosti upravenej v § 20 ods. 3 zák.č. 308/2000 Z.z. možno uložiť pokutu v rozpätí od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk vysielateľovi televíznej programovej služby, ak vysielala programy a iné zložky programovej služby, ktoré by mohli ohroziť fyzický, psychický, alebo morálny vývin maloletých, alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav v čase od 6.00 hod. do 22.00 hod.. V danom prípade bola navrhovateľke uložená pokuta vo výške 2 000 000 Sk, čo znamená na úrovni hornej hranice zákonného rozpätia.

Program bol odvysielaný v čase, kedy sa pred televíznymi obrazovkami nachádzala veľké množstvo maloletých divákov, pričom program bol označený len ako nevhodný pre maloletých do 15 rokov. Nevhodnosť programu spočívala najmä v tom, že obsah zobrazoval správanie sa jedincov nachádzajúcich sa pod vplyvom alkoholu, ktorého dominantnou črtou bolo vyhľadávanie sexuálneho pobavenia. V programe dominovala sexuálna pudovosť a exhibicionistické správanie, život plný odviazanej sexuálnej zábavy a alkoholu, pričom maloletý by si takéto správanie mohli osvojiť a napodobňovať ho bez toho aby porozumeli a vnímali nevhodnosť takéhoto správania. Program odvysielal detailné zábery na obnažené intímne partie ľudského tela.

V zmysle svojej ustálenej judikatúry Najvyšší súd Slovenskej republiky preskúmal, či napadnuté rozhodnutie odporkyne nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom, či jeho závery zodpovedajú zásadám logického myslenia a či podklady pre takýto úsudok boli zistené úplne a riadnym procesným postupom (rozhodnutie R č. 52/2003).

Najvyšší súd SR sa stotožnil s názorom odporkyne, že program tak, ako bol odvysielaný patril medzi programy, ktoré môžu ohroziť fyzický, psychický alebo morálny vývin maloletých alebo narušiť ich duševné zdravie alebo emocionálny stav. Predmetom súdneho prieskumu je vždy konkrétne rozhodnutie správneho orgánu prijaté v určitých súvislostiach a za účelom posúdenia konkrétneho skutkového stavu.

Podľa názoru senátu najvyššieho súdu uloženie viacerých sankcií za porušenie viacerých povinností upravených zákonom č. 308/2000 Z.z., je v súlade s citovanými ustanoveniami zákona. Otázka zásad vzťahujúcich sa na správne trestanie je veľmi všeobecná a Odporúčanie Rady Európy č. R/91/1 zo dňa 13.02.1991 možno použiť v tomto prípade ako legislatívnu pomôcku pre výklad citovaného zákona. Zákonodarca v texte zákona č. 308/2000 Z.z. neriešil prípady trestania subjektu, ktorý na jednom skutkovom základe porušil viaceré povinnosti vyplývajúce mu zo zákona č. 308/2000 Z.z. osobitnou úpravou trestania. Pokiaľ by mal senát identifikovať najprísnejšie porušenie zákona na základe rovnakého skutku, v zákone nie je uvedené vyjadrenie ako trestať za ďalšie porušenie zákona. Senát na základe uvedeného dospel k záveru, že sankcie (súčet výšky pokút) uložené podľa citovaného zákona na základe toho istého skutku by nemali v celkovom súčte prekročiť hornú hranicu rozpätia zákonnej sadzby, ktorú pripúšťa zákon pri najprísnejšom potrestaní.

Z dôvodovej správy k Odporúčaniu č. R/91/1, z časti rozsah pôsobnosti okrem iného vyplýva, že žiadne ustanovenie tohto odporúčania nemožno vykladať ako ustanovenie, ktoré štátu bráni zájsť nad rámec tých minimálnych štandardov, alebo ktoré znamená, že by sa mali obmedziť už priznané záruky.

Zásada 3 citovaného Odporúčania Výboru ministrov č. R/91/1 ustanovuje pravidlo „ne bis in idem“, podľa ktorého nikoho nemožno potrestať dvakrát za ten istý trestný čin na základe tohto istého predpisu. Presunutie tejto zásady, ktorá tiež pochádza z trestného práva, do oblasti správneho práva neznamena, že podľa správneho práva sa jeden a ten istý skutok nemôže kvalifikovať ako dva alebo niekoľko správnych deliktov, z ktorých každý sa spája s odlišnou sankciou.

V tomto prípade boli navrhovateľke uložené tri sankcie: pokuty vo výške 2 000 000 Sk a vo výške 100 000 Sk a sankcia – upozornenie na porušenie zákona. Celkový súčet uložených pokút je 2 100 000 Sk a to za porušenie zákonných povinností vyplývajúcich z ustanovení § 20 ods. 3 a § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. V oboch prípadoch pre vysielateľa televíznej programovej služby je za porušenie uvedených zákonných povinností stanovené zákonné rozpätie na uloženie pokút od 20 000 Sk do 2 000 000 Sk (§ 67 ods. 3 písm. d/, písm. h/ citovaného zákona).

Na základe uvedeného Najvyšší súd Slovenskej republiky v súlade s § 250i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250i ods. 2 a § 250j ods. 5 O.s.p. zmenil napadnuté správne rozhodnutie vo výroku, v bode I. tak, že za porušenie povinnosti ustanovenej v § 20 ods. 3 zák.č. 308/2000 Z.z. uložil v súlade s § 64 ods. 1 písm. d/ zák.č. 308/2000 Z.z. sankciu – pokutu určenú podľa § 67 ods. 3 písm. h/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške

1 900 000 Sk, t.j. znížil uloženú pokutu o 100 000 Sk, aby celkový súčet uložených pokút neprevyšoval hornú hranicu zákonného rozpätia na ukladanie pokút za porušenie povinností sankciovaných v preskúvanom rozhodnutí (t.j. hranicu 2 000 000 Sk – § 67 ods.3 citovaného zákona). Vo zvyšnej časti napadnuté rozhodnutie odporkyne súd ako zákonné potvrdil podľa § 250q ods. 2 O.s.p.

V časti II. výroku napadnutého rozhodnutia sa súd stotožnil s názorom odporkyne, že navrhovateľka pri zaraďovaní jednotlivých programov do vysielania ako vysielateľka televíznej programovej služby nezohľadnila vekovú vhodnosť programu odvysielaním predmetného programu Big Brother Súboj – Nominácie a uložená sankcia – upozornenie na porušenie zákona bola v tomto prípade uložená zákonne.

Preskúvané rozhodnutie odporkyne aj v časti III. výroku považuje senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky za zákonné z dôvodu, že odvysielaním predmetného programu Big Brother Súboj – Nominácie dňa 10.10.2005 v čase o cca 19.45 hod. porušila navrhovateľka povinnosť ktorá jej vyplýva z ustanovenia § 20 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z., nakoľko program nebol označený v zmysle Jednotného systému označovania programov v súlade s podmienkami, ktoré podľa § 20 ods. 6 určila rada. V čase odvysielania predmetného programu bolo možné označiť odvysielanie programu buď Jednotným systémom označovania programov z hľadiska vekovej vhodnosti a podmienky jeho uplatňovania, ktoré na svojom zasadnutí dňa 13.09.2005 schválila odporkyňa, alebo podľa dokumentu: Jednotný systém označovania programov z hľadiska vekovej vhodnosti a podmienky jeho uplatňovania, na ktorom sa Rada pre vysielanie a retransmisiu uzniesla na svojom zasadnutí dňa 10.07.2001.

Jednotný systém označovania programov (ďalej len JSO) zo dňa 13.09.2005 umožňoval v článku XIV. ods. 4 použiť do 01.11.2005 podľa vlastného uváženia vysielateľov už grafické označenia podľa článku XIII. ods. 2 alebo grafické označenia podľa JSO zo dňa 10.07.2001.

Súd v danom prípade vyhodnotil označenie predmetného programu navrhovateľkou tak, že na označenie programov použila JSO zo dňa 13.09.2005 pretože JSO zo dňa 10.07.2001 neobsahoval piktogram – program nevhodný pre maloletých do 15 rokov, ktorým bol program označený.

Z článku V. ods. 1 JSO zo dňa 13.09.2005 vyplýva, že vysielateľ označí programy ako nevhodné a neprístupné pre maloletých, ak obsahujú najmä podľa písm.:

d/ sexuálne správanie ako formu zábavy, určenej výhradne dospelým,

f/ zobrazenia drogovej alebo inej závislosti alebo promiskuitného sexuálneho správania, najmä ak tieto formy správania prezentujú alebo obhajujú authority.

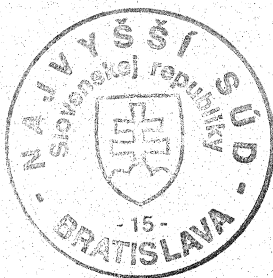
Na základe uvedeného dospel senát najvyššieho súdu k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporkyne je aj v tejto časti zákonné pretože predmetný program obsahoval prvky, ktoré neboli vhodné a sú neprístupné pre skupinu maloletých a to aj s prihliadnutím na článok V. ods. 2 písm. c/ JSO, keďže program obsahoval

prezentáciu takých foriem správania, ktoré svojím obsahom sú spôsobilé ohroziť morálny vývin maloletých a ktoré povzbudzujú imitáciu takéhoto životného štýlu ako niečoho prirodzeného a normálneho. Výšku uloženej pokuty 100 000 Sk súd považuje za primeranú, pretože je uložená v rozpätí, ktoré upravuje § 67 ods. 3 písm. d/ zákona č. 308/2000 Z.z. a bola uložená na úrovni dolnej hranice zákonného rozpätia.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že nepriznal navrhovateľke náhradu trov konania, pretože v konaní mala len nepatrný úspech.

POUČENIE: Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

V Bratislave dňa 17. januára 2008

Za správnosť vyhotovenia:
Alena Augustiňáková *Am*

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.
predseda senátu